

Regeneració del meu embrió

Díptic acompanyat d'un text, 2023

Grafit, pastel, llapis de color, tinta acrílica, retoladors
(2x) 47 x 57 cm

Les dues làmines formen part d'un llarg estudi sobre la recepció que fa l'embrió, en el moment de la seva concepció, del registre de vides i cicles que l'han parit i construït fins a la present encarnació.

Per tal de rebre guarició i restituir aquells temes o gens que pateixen i reproduïxen un mateix camí que el porten a patir, cal resumir. El resum pren forma de disc, és l'infinit en un sol *disc* escrit i reescrit per l'infinit.

Làmina I (esquerra)

El nadó, quan fa un crit i l'han parit, l'han veritablement parit. I aquesta divisió la du per sempre al esternó en forma de llavor que, sobtadament, viu en l'oblit de "qui soc i què hi faig aquí". Dins la llavor hi du amagada la cançó que veieu traçada i ballant dins la campana¹ en forma de cordó, gong! gong! Al seu extrem exterior hi ha un doble nadó en roig i blau marí. El roig és el que ha nascut aquí i el blau és el que s'ha quedat a mig camí (l'avatar en podeu dir, o el doble quàntic, o la meua autèntica essència, o la mònada del *jo soc*, és a dir, la meua totalitat abans d'haver encarnat). Això és el que se m'ha dit, i el famós *disc* és l'inventari, l'ordit que duc en un sol dit.

Quan fa el crit i al nadó han estabornit -i això és ben bé el que em va succeir quan encara era al llit i tot just acabava de sortir de l'ou del meu marit, se'm va adormir. I aquell moment se'm va fer etern,

¹ La campana suggereix l'espai del *prana* o *chi*, allò que ens permet subsistir i que fem per guarir. El seu disseny es correspon amb el nombre de batzegades que el cor de la galàxia dona per emetre i rebre, per omplir i buidar, per crear. Tal com l'he representada aquí, és una suma d'ones rodones superposades que poden ser aïllades o seccionades per tal de poder visionar-les en un pla (així ho he fet a la segona làmina).

com els que pensen l'infern. Què hi faig aquí?, no puc sentir!, em vull morir! Així he confós el dia amb la nit.² Vaig néixer partit. Tu també et vas partir³ en qualsevol altre moment i forma en el que vas decidir patir,⁴ però jo... encara no havia pogut fer el crit per dir: soc aquí!

Trauma infantil, diu la matrona, quin fàstic! D'on diantre ve aquest vi maleït que m'han introduït? Tant és així que els meus guies m'han dit que em dibuixi. El dia galàctic ha començat de bell nou a reproduir la pauta original i jo m'hi vull ficar a dins... són sis gotims⁵... i per poder guarir m'hi he d'introduir (o els he de tornar a produir).

Làmina II (dreta)

Aquest doble *disc* permet guarir, permet dir que sí (a la segona làmina situada a continuació de la representació de la campana veiem un doble cercle o disc que representa un tall transversal de la màxima obertura de la campana). El *disc* inicial situat a mà esquerra reproduïx el to primordial del meu camp aural, allò que m'esgarrava i em torturava des de petita s'ha esborrat del mapa. I com una gerra abocant l'aigua a l'altre,⁶ el *disc* a mà dreta rep el patró sense condicionants per a la guarició del meu nadó.

Doncs el meu nadó i aquella situació viuen encara al meu interior procurant actualitzar el seu patró d'abandó. Però per més que et pensis que el passat t'hagi esgarrat no és veritat, tu el pots canviar, el pots cantar i regenerar. "Au va!" et sento pensar. Deixa'm dir-te que el disc humà està ratllat... Que ja ho saps? Doncs vinga, cerca plasmar la radiació de la teva cançó, connecta la seva ona amb la mónada, aboca la màxima radiació del primer mugró al cor del nadó i experimentaràs la unió. És així que es dona la guarició! Teràpia de so? Potser sí, potser no, jo li he donat forma rodona perquè així sento que m'acarona i ja mai més se m'abandona.

Font-rubí, 16/08/2024

E. Valldosera ©VEGAP, 2024

² Amb això vull dir que des que vaig néixer no podia distingir o separar la realitat mundana de les realitats invisibles per la majoria, i així com feia meves les arts dels astres també carregava amb les parts pesades o fosques dels altres.

³ El fet de dividir-se vol dir que se'ns *corre un vel* perquè no podem recordar qui som en realitat i d'on venim, és a dir, sen's desconnecta totalment o en part del *akasha* o èter i ens identifiquem amb la materialitat tot creient que només existeix en tercera dimensió.

⁴ Sembla que ho decidim abans de venir aquí, d'això va el *disc* que explico tot seguit.

⁵ Sis és el nombre d'esferes del patró metafísic de La Flor de la Vida que és d'on venim.

⁶ Donat que els dos cercles es toquen es produeix el trasvàs d'informació. He trobat aquest sistema descrit a *Ondas de Vida, Ondas de Muerte* de Jean de la Foye, on el geobiòleg descriu un aparell ja conegut pels egipcis que funciona seguint aquest principi geomètric.

